

[Poulsgaard]

der i de annoncer, hvad var det, man lovede befolkningen? Der skulle være flere børnehaver, der skulle være flere vuggestuer, der skulle være flere biblioteker, der skulle være flere svømmehaller. De var jo skrevet af den samme reklamemand. Man strøede om sig med løfter. Vor ærede finansminister var naturligvis også i massemediernes adgang, og han sagde meget bastant til befolkningen: der bliver ikke en krone i afgiftsforhøjelser næste år. Det lovede han altså forud for kommunevalget.

Nu har konjunkturernes smilet til os udefra, og det ser ud til, at vi får en god høst, og hvad kommer man nu med? Ja, man kommer med en momsforhøjelse og en afgiftsbuket på 3½ mia kr. Se, det kalder jeg ligegodt et løftebrud af dimensioner. Og så snakker man om, at der ikke er tillid til politikerne – nej, det tror da . . . . .!

Der er nogle herinde, der var med engang, der kan huske, at vi havde en VKR-regering. Hvis man så på den regering, så var det præcis den samme melodi. Aldrig nogen sinde er skatterne steget, som de steg da. Aldrig nogen sinde steg antallet af offentligt ansatte som da, hvor man begyndte den dér snigende socialisering. Så der er overhovedet ingen ting nyt i det her.

Men lad det nu ligge. Jeg kunne have lyst til at stille et par spørgsmål til den nye regering.

Det ene er et spørgsmål, som jeg vil stille til kulturministeren, og jeg vil gerne tilføje, at jeg ikke ligefrem tror, det vil varme venstre. Der må jeg indskyde som en parentes, at jeg egentlig gerne vil se, hvilken hat den nye justitsminister nu skal have på. Jeg erindrer jo, da justitsministeren var kulturminister.

Når nu den socialdemokratiske ordfører står her og siger i dag, at der overhovedet ikke vil ske indskrænkning i de kulturelle aktiviteter – sådan var ordene vistnok, jeg har ikke rigtig noteret ned – så vil det altså sige, at vi stadig væk skal støtte f. eks. Jens Jørgen Thorsen, vi skal støtte Solvognen, vi skal støtte de opsøgende teatre, vi skal støtte, at man sender folk til kommunistiske festivaler på Cuba. Det er ting, som justitsministeren, dengang hun sad i oppositionen, var meget forarget over, så derfor bliver det meget sjovt at se, hvilken kasket justitsministeren vil tage på.

Det, jeg egentlig ville spørge kulturministeren om, drejer sig om følgende: min partifælle hr. Glistrup var inde på den særfavorisering, der foregår i radio og fjernsyn, hvor regeringens repræsentanter hele tiden får lov til at rende – ja og så de radikale. Der har ikke været en dag, hvor vi ikke har hørt en radikal. Nå men de trænger måske til lidt, det ved jeg ikke. Jeg vil erindre kulturministeren om – han er jo ikke bange for at sige, at nu skal licensen stige og den slags ting – at i Danmarks Radio har man en paragraf, der taler om alsidighed.

Nu har vi jo fået denne her AV-regering. Så bliver det altså venstre og socialdemokratiet, der kommer til mikrofonerne, og vi andre kan stå ude i den kolde sne. Jeg har i sin tid haft en hel debat med statsministeren om det her problem. Det forretningsudvalg, som sidder i Danmarks Radio, er jo ikke valgt særlig demokratisk, og derfor vil jeg egentlig gerne nu, hvor det absolut er nødvendigt, at landets største oppositionsparti får en lille smule indflydelse, spørge, om man nu vil sikre, at der sker en ændring, så landets største oppositionsparti og landets næststørste parti kommer med i det forretningsudvalg. Jeg vil meget henstille til kulturministeren at tage dette spørgsmål op med rette vedkommende.

Så har jeg et spørgsmål til, og jeg tror, det må blive til finansministeren. Vi har jo før diskuteret ministerpensioner, efterlønsordning og den slags ting, og med det hav af ministre, vi nu har fået, er det aktuelt igen. Vi er oppe på 21 ministre – vi skal snart have folketingssalen bygget om – og der er noget, der kunne tyde på, at den regering ikke får så lang en levetid. Så bliver det faktisk slet ikke småsummer, vi skal til at udrede i ventepenge og pensioner til ministre. Lad så endda gå med ventepenge – selv om de er uanstændigt høje – til folk, der ikke var medlem af folketinget, men når man i dagens aviser kan læse, at f. eks. fru Eva Gredal nu først skal have 105.000 kr. i ventepenge i 2 år, og så skal hun resten af sit liv have 73.000 kr. om året i pension, så er der altså noget, der er galt.

Denne regering, der er kommet til verden under svære fødselsvanskeligheder, vil jo pålægge befolkningen en masse byrder, en masse afgifter og piske befolkningen med skorpioner, men nu er det på tide, at de, der bærer